

[Villy Christensen.]

sagde: producer dig ud af den økonomiske situation, du er i. Det gjorde jeg og med held. Jeg gav mine heste, mine trækdyr noget kerne, så de fik energi og kræfter til at løse de opgaver, de blev budt, og jeg kunne på den måde holde ukrudtet nede. Jeg købte og gav mine køer foderstoffer, så de kunne øge deres udbytte. De fik noget både til vedligeholdelsesfoder og til produktion, og udbyttet steg. Det samme skete med jorden, da den fik det, den skulle have.

Ja, hr. minister, den slags foderforslag her vil skade mere, end de vil gavne, og jeg vil anbefale at lytte til os, som står direkte i produktionsapparatet. Tag ikke mere energi eller kraft fra os. Vi har længe nok krævet vores ret, og energi giver kraft til at bekæmpe det ukrudt, som udsuger vores produktionsapparat og skader udbyttet stærkt. Det er det ukrudt, vi skal have luget væk. Det er altså ikke tomme ord, men ansvarsbevidsthed, når vi arbejdere kræver medbestemmelsesret på vores arbejdspladser og det skal blive til gavn både for produktionen og for samfundet.

Derfor endnu en gang: træk dette lovforslag tilbage, og gør hellere os i produktionen samarbejdsvillige i stedet for som nu modstræbende. Vores opgave er at løse de problemer, vi har i dette samfund, og det gør vi ikke på denne måde. Som sagt, man løser ikke problemerne ved at hænge bager for smed.

Hanne Reintoft: Regeringens klapjagt på de socialt dårligt stillede i vort samfund tager mere og mere til, og nu er turen åbenbart kommet til landarbejderne. I sommeren 1970 tjente en daglejerkarl ifølge tariffen i overenskomsten om landbrugsarbejde 9 kr. 48 øre i timen inkl. feriegodtgørelse og høsttillæg. Det er helt forkasteligt, at regeringen begynder at drive klapjagt på nogle landarbejderes boliglån, som det fra ekspertholdet i landbokommissionen blev anbefalet at opretholde, og som i høj grad medvirker

til at opretholde eksistensminimum for disse landarbejdere, der er aldeles underbetalt. Hvorfor går regeringen aldrig til angreb mod de rige i samfundet, men skærer ustandseligt ned i ydelserne til de fattigste? Der turde vel her være tale om de fattigste, når det drejer sig om arbejdere, der ligger på en ugeløn under 400 kr.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig. Er der virkelig enighed i partiet venstre om denne politik? Er der enighed i landbrugsorganisationerne? I hvert tilfælde har man da hørt, at Landbrugsrådets præsident rejser rundt på møder i landet og siger noget ganske andet, men det skal man måske ikke tage særlig højtideligt.

Der foreligger ikke en statistisk opgørelse over det samlede antal ansøgninger om lån til opførelse af arbejderboliger siden 1938, da den første lov blev givet, men vi ved, at der er oprettet 16.592 arbejderboliger fra 1938 til 1970. I de af landbokommissionen tre undersøgte finansår søgte 2.342 om lån. Heraf fik godt halvdelen bevilget lån, mens 404 kvalificerede ansøgere fik afslag på grund af for få midler.

Det, der skulle gøres, var, at der skulle bevilges flere midler til lovens gennemførelse i stedet for en ophævelse af lånemulighederne. Halvdelen af ansøgerne om arbejderboliger har i år haft en formue, der lå under 5.000 kr., og en skattepligtig indkomst mellem 10.000 kr. og 20.000 kr., naturalierne er således medregnet. Det er næsten umuligt at forstå, at en regering, der oven i købet tæller et landbrugsparti, kan komme på en sådan tanke, som det foreliggende lovforslag er udtryk for. De fleste ansøgere var under 40 år og havde fra 2 til 4 børn, og der var flere landarbejdere, der havde over 4 børn, end landarbejdere, som slet ingen børn havde.

Nu er det ikke luksusvillaer, der hidtil er givet tilskud til, idet den typiske arbejderbolig i dag er på ca. 95 m² bruttoareal og har en ejendomsværdi mellem 45.000 kr. og 64.000 kr. Det turde ikke være noget over-